Jílovský školák

číslo 3

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy 2011/02 9. 2. 2011

Ples bude v červnu

Letošní ples pro deváté třídy se odsunul až na 17. června. Prý abychom se zaměřili nejdříve na učení. Mnozí z toho asi nadšení moc nebyli, ale jsme rádi, že ho vůbec máme. Možná to není až tak špatný nápad. Už bude hezky, a my aspoň tolik nebudeme mrznout. Už se na něj celkem těším, bude to zábava.
a.m.

Sníh není jen radost

Sněhová nadílka je v tomto roce poměrně hojná. A tak nemůžeme říct, že jsme prožili Vánoce na blátě. Myslím si, že si sněhových radovánek užijeme celkem dost. Avšak lidé, kteří jezdí autem do práce nebo řidiči autobusu z toho moc nadšení nejsou. Už se nemůžou dočkat, až bude silnice zase suchá. A co vy, taky se už těšíte na jaro a léto? Rozkvetlé květiny jsou nádherné, ale ten roztátý sníh nebude nic moc. Už teď můžeme vidět, že se začíná trochu oteplovat…
a.m.

Společná práce prvňáků s patrony

Můj patron alias...

Někteří z vás si jistě vzpomenou na svého "patrona", který byl jejich pomocníkem a opatrovníkem v první třídě. Přestože již chodím do čtvrté, ještě několik vzpomínek na něj mám. Musím přiznat, že svého patrona jsem potkával méně často než moji spolužáci. Tak jsem se nějak otrkal sám. Já jsem prostě individualista už od malička. Můžu vám povědět jednu příhodu, která se od tohoto tématu odvíjí. Na konci školního roku 2007/08 paní učitelku napadlo, že bychom mohli patronům vyzdobit tričko. Na mém stál ozdobný nápis: PRO MARTINA, NEJLEPŠÍHO PATRONA. Jenže v tom byl ten háček. Můj patron se nejmenoval Martin, ale Honza. Tato dvě jména se mi tenkrát pletla a ještě pořád trochu pletou. A protože jsem se s ním moc neznal, bylo to tak 50 na 50. Musel jsem to opravit na: PRO HONZU ALIAS MARTINA, NEJLEPŠÍHO PATRONA. A tenkrát jsem pochopil význam slova alias, takže nebýt téhle příhody, nejmenoval by se tento článek tak, jak se jmenuje.

Jiří Janoušek, 4.B

O patronech a svěřencích

Patronství je v naší škole už vlastně tradicí. Každý rok dostanou deváťáci pod ochranu jednoho prvňáčka. Děti jdou poprvé do školy a deváťáci se jim to snaží ulehčit, protože všichni víme, jaké to je být v úplně cizím prostředí s novými neznámými lidmi. Naopak, žáci devátých tříd jsou ve škole nejdéle, a proto mají na starost doprovázet nové prvňáčky po celý školní rok. Stávají se z nich kamarádi, společně tráví přestávky a povídají si o všem možném. Prvňáčkům tohle přátelství pomůže a deváťákům prospěje. Malí svěřenci někdy své velké kamarády něčím překvapí a i patroni pro ně občas připraví nějaký dáreček. Myslím, že tahle tradice je oblíbená a že s námi ve škole ještě dlouho zůstane, protože zatím přinášela jen radost.

Dominika Rybářová, 9.A

Národní muzeum jsme si užili

Dne 30. listopadu 2010 jsme byli s volitelným předmětem v Národním muzeu v Praze. Jeli jsme až po obědě, protože volitelný předmět máme jako odpoledku. Po páté vyučovací hodině jsme šli na oběd a pak se měli sejít s paní učitelkou Krejčí u skříněk druhého stupně nebo na zastávce, tak abychom jeli v jednu hodinu autobusem směr Budějovická. Přijeli jsme na Budějovickou a šli na metro. Metrem se jelo na zastávku Muzeum. Přišli jsme do muzea a paní učitelka vybrala peníze na vstup. Odložili jsme bundy do šatny a paní učitelka nám rozdala papíry, kde byly otázky, které jsme museli vypracovat. Když jsme vypracovali otázky, jelo se zpátky na Budějovickou, kde byl rozhod a sraz byl za hodinu na autobusové zastávce. A jelo se domů. Všichni si to náramně užili.

Alice Peková, 8.B

Co se děje ve škole

EKOTÝMU SE NEDAŘILO

Bohužel období prosinec - leden se Ekotýmu příliš nevydařilo. Ve zpravodajství chybí aktuální informace, Úkoly jsou zanedbávány a Ekotým pomalu chátrá. Ale i tak se Ekotýmu podařilo zajistit vývoz skla ze školní jídelny. Hvězdička naděje na obnovení Ekotýmu, jeho řádu a autority, září v podobě únorové schůze. Bylo nám obeznámeno, že tato schůzka bude poněkud delší a významější než ostatní, jejikož její součástí bude i jistá beseda. Doufejme tedy, že se nám společně podaří povzbudit Ekotým, aby vytrval ve svém poslání zlepšit svět. A když ne svět, tak alespoň prostředí v naší škole.

Jiří Janoušek, 4.B

NEŠTOVICE SI ZAŘÁDILY

Před Vánocemi zasáhla naší školu vlna planých neštovic. Prvotní příznaky této nepříjemné nemoci se objevily u prvňáčků, postupně se nakazil celý první stupeň. Sourozence infikovaných nemoc většinou neminula, protože je velmi nakažlivá. Počty nakažených šly do desítek, jen ve 4.B onemocněli čtyři žáci. Díky vánočním prázdninám se však omezil kontakt nakažených s ostatními.

Jiří Janoušek, 4.B

ZŠ Jílové vs. ZŠ Dolní Břežany aneb srovnání škol

Tento článek jsem se rozhodla napsat kvůli tomu, že jsem dříve do školy v Dolních Břežanech chodila. Jenomže jsme se přestěhovali, tak mi máma navrhla přestoupit do školy v Jílovém, abych nemusela do Břežan dojíždět.

ZŠ Jílové u Prahy:
+ školy: Plus téhle školy je zrekonstruovaná kuchyně, počítačová učebna, tělocvična a školní klub. Některé třídy jsou vybaveny novými lavicemi. V učebně č. 2 máme interaktivní tabuli a v učebně č. 72 je nový projektor. Jsou tu skvělí učitelé a přecházení ze třídy do třídy je dobré na seznamování s novými lidmi.

- školy: Špatné jídlo, staré stoly a židle v jídelně. Staré lavice v některých třídách. O velkých přestávkách se nemůže jít ven na hřiště.

ZŠ Dolní Břežany:
+ školy: Plus téhle školy jsou úžasní učitelé, skvělé jídlo v jídelně. Tahle škola je nově zrekonstruovaná a v každé učebně je počítač s projektorem a plátnem na promítání. V hale s pódiem se nacházejí pingpongové stoly a dva stolní fotbálky. Břežanská tělocvična je velká a rozdělená na dvě místnosti. O velkých přestávkách se může jít ven na školní zahradu.

- školy: Přecházení venkem do tělocvičny. Celé dny v jedné třídě.

CO SI O ŠKOLÁCH MYSLÍ STUDENTI JEDNOTLIVÝCH ŠKOL?

Barbora Janíčková
7. třída ZŠ Dolní Břežany:
Naše škola je celá zrekonstruovaná, nově vymalovaná s novým vybavením ve třídách. Od září jsou některé věci v provozu, a některé ještě ne. V každé třídě je nový počítač s projektorem a plátnem na promítání. Máme hodně nových učitelů a někteří odešli. A to bude asi všechno.

Anna Penkerová
8. třída ZŠ Dolní Břežany:
Na naší škole je asi 300 žáků. Škola byla renovována o letošních prázdninách a patří mezi nejmodernější školy ve Středočeském kraji. Na škole jsou dvě jazykové učebny a jedna laboratorní. Škola je vybavena moderní technologií interaktivní tabule a v každé učebně jsou počítače.

Anna Járková
8.B třída ZŠ Jílové u Prahy:
Naše škola působí klidným dojmem a se svojí pěknou tělocvičnou a několika novými třídami je i hezká. Líbí se mi tu sportovní hřiště a malé dětské hřiště. Mínusem školy je nedodělaná přístavba školy a několik prasklin na hlavní budově. Škola je přísná, ale má učitele s dobrým přístupem.

Lucie Stejskalová
8.A ZŠ Jílové u Prahy:
Na naší škole je super školní areál, konkrétně hřiště. Můžeme hrát tenis, volejbal, basket a nebo fotbal. I někteří učitelé jsou na téhle škole skvělí. Ale zase mi zde nechutná jídlo, zdá se mi, že se tu vaří hůř.

Alice Peková, 8.B

V ŘÍŠI DIVOKÝCH KONÍ

Bylo parné léto a Blesk navrhl, aby se šli vykoupat k řece. Všichni ostatní souhlasili a bylo rozhodnuto. Když přišli na místo, zjistili, že Alan s nimi není. Vydali se ho tedy hledat. Už se jim to zdálo marné, když tu potkali zatoulaného psíka. "Pejsku, neviděl jsi tady šedé hříbě?" Zeptali se ho. Pejsek odvětil: "Haf, haf, neviděl, haf, neviděl, ale můžu vám ho pomoci hledat." Psík zavětřil a praví: "Už mám stopu, vede tudy!" Šli tedy za ním, až přišli k rozcestí. "Kudy dál?" Zeptal se Blesk. "Doprava." Oznámil bleskurychle. Po pár krocích uviděli Alana, který seděl na stráni a cpal se borůvkami. Všichni si oddychli: "Tys nám dal! My tě hledáme, máme o tebe strach, a ty tady sedíš a jíš borůvky!" Řekla Stázka. "Jo, už jsme si mysleli, že se ti něco stalo, jako tenkrát, když mě odneslo cizí stádo!" Podotkla Bubla. "A jak jste mně našli?" Vyptával se Alan. "Našel tě tenhle pejsek." Odpověděl mu Blesk. Psík se podíval na Alana a povídá: "Už dlouho nemám pána. Můžu s tebou tedy zůstat?" Alan se naoko zamyslel a pak odpoví: "Ale samozřejmě, budu rád, když se mnou zůstaneš. A víš co? Budu ti říkat Borůvka." "Tak platí!" Řekl Borůvka. Po tom dlouhém dni se všichni trochu najedli a šli na kutě.

UŽ SI NEPAMATUJETE POSTAVY Z "KONÍ"?

Blesk je statečný vůdce stáda.
Anděla je velmi chytrá klisna, má hříbě Bublu.
Bubla je nejmenší z hříbat, neztrácí chladnou hlavu ani v opravdovém nebezpečí.
Alan je malý rošťák.
Stázka je všestranná čiperná klisna.
Angelika velmi dbá o svůj vzhled, ale rozhodně není nafoukaná, jak by se možná zdálo, naopak, když může, tak ráda pomáhá.
Sultánka je starostlivá chůva, máma Alana.
(V posledním díle jste o některých postavách nejspíš neslyšeli, o jejich dobrodružstvích, trampotách i radostech se můžete dočíst v předchozích dílech "V ŘÍŠI DIVOKÝCH KONÍ").

Napsaly: Eliška Ročárková a Kristýna Semecká a pro JŠ zpracovali: Jiří Janoušek a Milan Grössl (všichni 4.B)

Pozor, pozor, soutež pokračuje

Namaluj nám obrázek na téma „zima“. Největší velikost papíru je A4. Nakresli, co tě napadne, například své kamarády, jak si užívají zimní radovánky, Mikuláše ve škole nebo zasněženou krajinu. Fantazii se meze nekladou. Své výkresy pak odevzdávejte ve vrátnici, nebo ve školním klubu do konce února, to je do 28. 2. Na zadní stranu výkresu napiš své jméno a třídu. Výtvory budou použity na výzdobu jílovského školáka. Na vítěze čeká odměna. Tak na nic nečekej, vezmi si do ruky tužku, štětec, nebo cokoli jiného a vzhůru do kreslení.

Alina Malysh 9.A

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ: M. Grössl 4. B, A. Peková 8. B, S.Džerengová 2. A, N. Kadeřábková 6. B, J. Janoušek 4. B, B. Džerengová 6. A, K. Rybářová 7. A, A. Cihlářová 7. A, A. Malysh 9. A, D. Rybářová 9. A,
vedoucí kroužku J. Venturová a J. Bloudková
grafická úprava: S. Ingrová
JŠ ročník III., číslo 3/02/2011; vyšlo 9. 02. 2011, náklad 300 ks.
www.zsjilove.cz